

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. kovo 3 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR – Europos arešto orderis – 2 straipsnio 2 dalis – Europos arešto orderio vykdymas – Veikos dvigubo baudžiamumo tikrinimo panaikinimas – Sąlygos – Nusikalstama veika, už kurią išduodančiojoje valstybėje narėje baudžiama maksimalia bent trejų metų bausme – Išduodančiosios valstybės narės baudžiamojo įstatymo dalinis pakeitimas laikotarpiu nuo faktinių aplinkybių datos iki Europos arešto orderio išdavimo datos – Įstatymo redakcija, į kurią reikia atsižvelgti siekiant patikrinti maksimalią bent trejų metų bausmės ribą“

Byloje C-717/18

dėl *hof van beroep te Gent* (Gento apeliacinis teismas, Belgija) 2018 m. lapkričio 7 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. lapkričio 15 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl

X,

vykdymo

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, kolegijų pirmininkai J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, E. Regan, P. G. Xuereb, L. S. Rossi (pranešėja) ir I. Jarukaitis, teisėjai M. Ilešič, J. Malenovský, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, C. Toader, K. Jürimäe ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. rugsėjo 16 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Procureur-generaal*, atstovaujamo I. De Tandt,
- X, atstovaujamo *advocaten* S. Bekaert ir P. Bekaert, taip pat *abogado* G. Boye,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos C. Van Lul, C. Pochet ir J. C. Halleux,
- Ispanijos vyriausybės, iš pradžių atstovaujamos M. Sampol Pucurull, vėliau – S. Centeno Huerta,
- Europos Komisijos, atstovaujamos S. Grünheid ir R. Troosters,

* Proceso kalba: nyderlandų.

susipažinęs su 2019 m. lapkričio 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 19 sk. 6 t., p. 34) 2 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas dėl Europos arešto orderio, kurį *Audiencia Nacional* (Nacionalinis teismas, Ispanija) išdavė dėl X, vykdymo Belgijoje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pagrindų sprendimo 2002/584 5 ir 6 konstatuojamosiose dalyse skelbiama:
  - „(5) [Europos] Sąjungos siekis tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve reikalauja panaikinti ekstradiciją tarp valstybių narių ir pakeisti ją perdavimo sistema tarp teisminių institucijų. Be to, pradėjus taikyti naują [naują supaprastintą] nuteistų ar įtariamų asmenų perdavimo sistemą vykdant [siekiant vykdyti] baudžiamuosius nuosprendžius ar traukiant baudžiamojon atsakomybėn [baudžiamąjį persekiojimą], galima panaikinti dabartinės ekstradicijos tvarkos sudėtingumą ir jai būdingas vilkinimo tendencijas. Tradiciniai iki šiol egzistavę valstybių narių bendradarbiavimo santykiai laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje turėtų būti pakeisti teismo sprendimų baudžiamosiose bylose laisvo judėjimo sistema, taikoma ir ikiteisminiams [tarpiniams], ir galutiniams sprendimams.
  - (6) Šiame pagrindų sprendime numatytas Europos arešto orderis baudžiamosios teisės srityje yra pirmoji konkreti priemonė, įgyvendinanti abipusio pripažinimo principą, kurį Europos Vadovų Taryba pavadino teismo bendradarbiavimo „kertiniu akmeniu“.
- 4 Šio Pagrindų sprendimo 2 straipsnyje „Europos arešto orderio taikymo sritis“ nustatyta:
  - „1. Europos arešto orderis gali būti išduotas už veiką, baustinę pagal išduodančios valstybės narės teisę laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas - bent 12 mėnesių, arba, kai bausmė arba sprendimas dėl įkalinimo jau yra priimtas, – bent keturi mėnesiai.
  2. Už šias nusikalstamas veikas, jei išduodančioje valstybėje narėje už jas baudžiama laisvės atėmimu arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas - bent treji metai, ir laikantis jų apibrėžimo išduodančios valstybės narės teisėje, taikomas perdavimas pagal Europos arešto orderį, atsižvelgiant į šio pamatinio sprendimo reikalavimus ir netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo principo:

– <...>,

– terorizmas,

– <...>

<...>

4. Kitų, į šio straipsnio 2 dalį neįrašytų, nusikalstamų veikų atvejais, perdavimas gali būti vykdomas su sąlyga, kad veikos, už kurias yra išduotas Europos arešto orderis, būtų laikomos nusikalstamomis veikomis pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, nesvarbu, kokia būtų veikos sudėtis ar kaip ji būtų apibūdinama.“
5. Minėto Pagrindų sprendimo 8 straipsnio „Europos arešto orderio turinys ir forma“ 1 dalyje nustatyta:
„Europos arešto orderyje nurodoma ši informacija, kuri pateikiama forma, nustatyta priede [laikantis priede nurodytos formos]:
<...>
f) skirta bausmė, jei yra priimtas galutinis teismo sprendimas, arba pagal išduodančiosios valstybės narės teisę skirtinų už tokią nusikalstamą veiką bausmių ribos;
<...>“
6. Pagrindų sprendimo 2002/584 17 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:
„Europos arešto orderis nagrinėjamas ir vykdomas skubos tvarka.“
7. Šio Pagrindų sprendimo priede pateikta Europos arešto orderio forma. Šios formos c punkte numatyta, kad „[b]ausmės trukmės nurodymas“, kaip nurodyta šio punkto 1 papunktyje, susijęs su „ilgiausi[u] laisvės atėmimo bausmės arba įkalinimo termin[u], kurį galima skirti už nusikalstamą (-as) veiką (-as)“, ir, kaip nurodyta minėto punkto 2 papunktyje, su „[s]kirt[u] laisvės atėmimo bausmės arba įkalinimo termin[u]“.
8. Minėtos formos e punkte „Nusikalstamos veikos“ taip pat numatytas informacijos apie nusikalstamas veikas, su kuriomis „susijęs“ Europos arešto orderis, pateikimas ir, be kita ko, „[a]plinkybių, kuriomis buvo įvykdyta (-os) nusikalstama (-os) veika (-os), įskaitant laiką, vietą ir prašomo išduoti asmens dalyvavimo laipsnį joje (-se), apibūdinimas“.

Ispanijos teisė

9. *Código Penal* (Baudžiamasis kodeksas) 578 straipsnyje (klostantis pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms galiojusi redakcija) buvo numatyta maksimali dvejų metų laisvės atėmimo bausmė už terorizmo šlovinimą ir jo aukų žeminimą.
10. 2015 m. kovo 30 d. buvo iš dalies pakeistas šio kodekso 578 straipsnis, todėl nuo šiol už šią nusikalstamą veiką baudžiama maksimalia trejų metų laisvės atėmimo bausme.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

11. 2017 m. vasario 21 d. nuosprendžiu *Audiencia Nacional* (Nacionalinis teismas, Ispanija) nuteisė X, be kita ko, už veikas, padarytas laikotarpiu nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. ir pripažintas terorizmo šlovinimu ir jo aukų žeminimu nusikaltimu, numatytu šių veikų padarymo laikotarpiu galiojusios redakcijos Baudžiamojo kodekso 578 straipsnyje, ir skyrė jam maksimalią dvejų metų laisvės atėmimo bausmę. Šis nuosprendis įsiteisėjo, nes *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) 2018 m. vasario 15 d. sprendimu atmetė dėl jo pateiktą apeliacinį skundą.

- 12 Kadangi X išvyko iš Ispanijos į Belgiją, 2018 m. gegužės 25 d. *Audiencia Nacional* (Nacionalinis teismas) dėl jo išdavė Europos arešto orderį, o tų pačių metų birželio 27 d. išdavė papildomą Europos arešto orderį dėl „terorizmo“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką, kad būtų įvykdyta jo 2017 m. vasario 21 d. nuosprendžiu skirta bausmė.
- 13 Siekdamas patikrinti, ar, kaip numatyta Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalyje, už aptariamą nusikalstamą veiką pagal Ispanijos teisę baudžiama maksimalia bent trejų metų laisvės atėmimo ar įkalinimo bausme, o dėl to asmuo turėjo būti perduotas netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo, *rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent* (Rytų Flandrijos pirmosios instancijos teismas, Gento skyrius, Belgija), kaip vykdančioji teisminė institucija, atsižvelgė į klostantis faktinėms aplinkybėms pagrindinėje byloje galiojusios redakcijos Baudžiamojo kodekso 578 straipsnį. Konstatavęs veikos dvigubo baudžiamumo nebuvimą, tas teismas 2018 m. rugsėjo 17 d. nutartimi atsisakė vykdyti tų pačių metų birželio 27 d. papildomą Europos arešto orderį.
- 14 Gavus *Procureur-generaal* (generalinis prokuroras, Belgija) apeliacinį skundą dėl šios nutarties, *hof van beroep te Gent* (Gento apeliacinis teismas, Belgija) kilo abejonių dėl išduodančiosios valstybės narės teisės aktų redakcijos, į kurią reikia atsižvelgti nustatant, ar įvykdyta Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalyje numatyta sąlyga, susijusi su maksimalia bent trejų metų laisvės atėmimo bausmės riba. Jis mano, kad, atsižvelgiant į Baudžiamojo kodekso 578 straipsnį (klostantis faktinėms aplinkybėms pagrindinėje byloje galiojusi redakcija), *rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent* (Rytų Flandrijos pirmosios instancijos teismas, Gento skyrius) turėjo teisę patikrinti veikos dvigubą baudžiamumą ir atsisakyti vykdyti papildomą Europos arešto orderį, nes pagal šią šio kodekso 578 straipsnio redakciją buvo numatyta maksimali dvejų metų laisvės atėmimo bausmė. Vis dėlto jis pažymi, kad jeigu reikia atsižvelgti į šio straipsnio redakciją, galiojusią šio Europos arešto orderio išdavimo dieną, reikėtų manyti, kad *rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent* (Rytų Flandrijos pirmosios instancijos teismas, Gento skyrius) neturėjo teisės tikrinti veikos dvigubo baudžiamumo, todėl negalėjo atsisakyti vykdyti minėtą Europos arešto orderį, nes šioje naujoje minėto straipsnio redakcijoje numatyta maksimali trijų metų laisvės atėmimo bausmė.
- 15 Šiomis aplinkybėmis *hof van beroep te Gent* (Gento apeliacinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar pagal [Pagrindų sprendimo 2002/584], kuris į Belgijos teisę buvo perkeltas 2003 m. gruodžio 19 d. Įstatymu [dėl Europos arešto orderio (*Moniteur belge*, 2003 m. gruodžio 22 d., p. 60075)], 2 straipsnio 2 dalį leidžiama, kad vykdančioji valstybė narė, tikrindama, ar įvykdyta šioje teisės normoje nustatyta maksimalios bent trejų metų bausmės ribos sąlyga, remtusi baudžiamojo įstatymo nuostata, išduodančiojoje valstybėje narėje galiojusia išduodant Europos arešto orderį?
2. Ar pagal [Pagrindų sprendimo 2002/584], kuris į Belgijos teisę buvo perkeltas minėtu 2003 m. gruodžio 19 d. įstatymu, 2 straipsnio 2 dalį leidžiama, kad vykdančioji valstybė narė, tikrindama, ar įvykdyta šioje teisės normoje nustatyta maksimalios bent trejų metų bausmės ribos sąlyga, remtusi išduodant Europos arešto orderį galiojusia baudžiamojo įstatymo nuostata, pagal kurią bausmė, palyginti su išduodančiojoje valstybėje narėje padarant veikas galiojusia baudžiamojo kodekso nuostata, buvo sugriežtinta?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 16 Prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad siekdama patikrinti, ar už nusikalstamą veiką, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, išduodančiojoje valstybėje narėje baudžiama maksimalia bent trejų metų laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kaip nustatyta išduodančiosios valstybės narės teisėje, vykdančioji teisminė

institucija turi atsižvelgti į išduodančiosios valstybės narės teisę, galiojusią klostantis faktinėms aplinkybėms, dėl kurių buvo iškelta byla ir buvo išduotas Europos arešto orderis, o gal į išduodančiosios valstybės narės teisę, galiojusią šio arešto orderio išdavimo dieną.

- 17 Siekiant atsakyti į šiuos klausimus reikia pažymėti, kad pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalį perdavimas pagal arešto orderį šiame Pagrindų sprendime nustatytais sąlygomis ir netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo taikomas už šioje nuostatoje išvardytas veikas, jei išduodančioje valstybėje narėje už jas baudžiama laisvės atėmimu arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas - bent treji metai, laikantis jų apibrėžimo išduodančios valstybės narės teisėje.
- 18 Taigi iš šios nuostatos matyti, kad šios veikos ir už jas taikomos bausmės apibrėžiamos pagal „išduodančios valstybės narės“ teisę (2007 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, EU:C:2007:261, 52 punktas).
- 19 Vis dėlto Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalies formuluotėje nepatikslinta, į kokią šios teisės redakciją turi atsižvelgti vykdančioji teisminė institucija, kad patikrintų, ar šioje nuostatoje numatyta sąlyga, susijusi su maksimalia bent trejų metų laisvės atėmimo bausme, yra įvykdyta, kai minėta teisė buvo iš dalies pakeista nuo faktinių aplinkybių, dėl kurių buvo iškelta byla, kurioje buvo išduotas Europos arešto orderis, datos iki šio arešto orderio išdavimo ar net vykdymo datos.
- 20 Priešingai, nei teigia Belgijos ir Ispanijos vyriausybės bei generalinis prokuroras, tai, kad Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalyje vartojamas tiesioginės nuosakos esamasis laikas, neleidžia daryti išvados, kad išduodančiosios valstybės narės teisės redakcija, į kurią šiuo tikslu reikia atsižvelgti, yra ta, kuri galiojo išduodant Europos arešto orderį. Iš tiesų, kaip savo išvados 33 ir 42 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, pirma, tiesioginės nuosakos esamasis laikas yra visuotinai vartojamas teisės aktuose siekiant išreikšti nuostatos privalomąjį pobūdį ir, antra, minėto 2 straipsnio 2 dalis susijusi tiek su Europos arešto orderiais, išduotais baudžiamojo persekiojimo tikslais, taigi tuo metu, kai už nagrinėjamą nusikalstamą veiką dar nebuvo nubausta, tiek su Europos arešto orderiais, išduotais siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę. Todėl iš to, kad šioje nuostatoje vartojamas tiesioginės nuosakos esamasis laikas, negalima daryti jokios nuorodos į išduodančiosios valstybės narės teisės redakciją, kuri yra svarbi atsižvelgiant į šios nuostatos taikymo sąlygas.
- 21 Esant šioms sąlygoms, pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą ir teisės aktą, kuriame ji įtvirtinta, siekiamus tikslus (2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Koushkaki*, C-84/12, EU:C:2013:862, 34 punktas; 2016 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Hemming ir kt.*, C-316/15, EU:C:2016:879, 27 punktas ir 2017 m. sausio 25 d. Sprendimo *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, 30 punktas).
- 22 Pirma, kiek tai susiję su Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalies kontekstu, reikia pažymėti, kad šiame 2 straipsnyje, kaip matyti iš jo pavadinimo, apibrėžiama Europos arešto orderio taikymo sritis. Pagal šio Pagrindų sprendimo 2 straipsnio 1 dalį Europos arešto orderis gali būti išduotas už veiką, baustiną pagal išduodančios valstybės narės teisę laisvės atėmimu arba įkalinimu, kurių ilgiausias terminas - bent 12 mėnesių arba, kai bausmė jau paskirta arba sprendimas dėl įkalinimo jau yra priimtas, bent keturi mėnesiai. Kaip savo išvados 22 ir 24 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, jei įvykdyta šio 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta alternatyvi Europos arešto orderio išdavimo sąlyga, minėto straipsnio 2 ir 4 dalyse daromas skirtumas tarp nusikalstamų veikų, dėl kurių taip išduotas Europos arešto orderis turi būti vykdomas neatliekant veikos dvigubo baudžiamumo patikrinimo, ir tų, kurių atžvilgiu dėl tokio vykdymo gali būti atliekamas toks patikrinimas.
- 23 Iš to paties straipsnio 1 dalies formuluotės matyti, kad, kiek tai susiję su Europos arešto orderio išdavimu siekiant įvykdyti nuosprendį, kaip yra nagrinėjamu atveju, terminu „bent keturi mėnesiai“ gali būti daroma nuoroda tik į šiuo nuosprendžiu konkrečiai skirtą bausmę pagal išduodančiosios valstybės narės teisę, taikytiną faktinėms aplinkybėms, dėl kurių buvo priimtas šis nuosprendis, o ne į bausmę, kuri galėjo būti paskirta pagal šio orderio išdavimo dieną taikytiną šios valstybės narės teisę.

- 24 Kitaip negali būti ir kalbant apie Europos arešto orderio vykdymą pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalį.
- 25 Visų pirma, jeigu būtų aiškinama, kad vykdančioji teisminė institucija turi atsižvelgti į skirtingu laikotarpiu taikytiną išduodančiosios valstybės narės teisę, atsižvelgiant į tai, ar ji patikrina, ar Europos arešto orderis galėjo būti išduotas pagal šio Pagrindų sprendimo 2 straipsnio 1 dalį, ar šis arešto orderis turi būti vykdomas netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo pagal minėto Pagrindų sprendimo 2 straipsnio 2 dalį, būtų pakenkta nuosekliai šių dviejų nuostatų taikymui.
- 26 Aplinkybė, kad Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 1 dalyje daroma nuoroda į „veiką, baustina pagal išduodančios valstybės narės teisę“, nors šio Pagrindų sprendimo 2 straipsnio 2 dalyje nurodytos „nusikalstam[o]s veik[o]s, [už kurias] išduodančioje valstybėje narėje <...> baudžiama“, priešingai, nei teigia Belgijos ir Ispanijos vyriausybės bei generalinis prokuroras, negali pagrįsti šio aiškinimo. Iš tiesų, neatsižvelgiant į priežastį, dėl kurios Sąjungos teisės aktų leidėjas priėmė šias dvi formuluotes, jų skirtumas niekaip neleidžia daryti išvados, kad šios valstybės narės teisės redakcija, į kurią vykdančioji teisminė institucija turi atsižvelgti pagal minėto Pagrindų sprendimo 2 straipsnio 2 dalį, turi būti ta, kuri galiojo šio arešto orderio išdavimo dieną.
- 27 Be to, kiek tai susiję su Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalimi, priešingai, nei per posėdį Teisingumo Teisme teigė generalinis prokuroras, ši nuostata neturi jokios reikšmės nustatant išduodančiosios valstybės narės teisės, į kurią reikia atsižvelgti taikant šio Pagrindų sprendimo 2 straipsnio 2 dalį, redakciją, juo labiau kad joje daroma nuoroda tik į vykdančiosios valstybės narės teisę.
- 28 Be to, aiškinimą, kad išduodančiosios valstybės narės teisės, į kurią turi atsižvelgti vykdančioji teisminė institucija pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalį, redakcija taikytina faktinėms aplinkybėms, dėl kurių buvo iškelta byla, kurioje buvo išduotas Europos arešto orderis, patvirtina šio Pagrindų sprendimo 8 straipsnis. Jame nurodyta informacija, skirta minimaliems formaliems duomenims pateikti, kad vykdančioji teisminė institucija galėtų greitai įvykdyti Europos arešto orderį, t. y. skubiai priimti sprendimą dėl perdavimo (šiuo klausimu žr. 2018 m. sausio 23 d. Sprendimo *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, 59 punktą).
- 29 Konkrečiai kalbant, pagal šio Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies f punktą Europos arešto orderyje yra, be kita ko, informacija apie skirtą bausmę, jei tai yra galutinis nuosprendis, arba išduodančiosios valstybės narės teisėje numatytos už nusikalstamą veiką skiriamų bausmių ribos, o tokia informacija turi būti pateikta „pagal [minėto Pagrindų sprendimo] priede pateiktą formą“, į kurią reikia atsižvelgti aiškinant šią nuostatą (2016 m. birželio 1 d. Sprendimo *Bob-Dogi*, C-241/15, EU:C:2016:385, 44 punktas).
- 30 Šiuo klausimu šios formos c punkte numatyta, kad informacija apie bausmės trukmę, kurią turi pateikti išduodančioji teisminė institucija, kaip nurodyta šio punkto 1 papunktyje, susijusi su „[i]lgiausi[u] laisvės atėmimo bausmės arba įkalinimo termin[u], kurį galima skirti už nusikalstamą (-as) veiką (-as)“, o pagal minėto punkto 2 papunktį – su „[s]kirt[u] laisvės atėmimo bausmės arba įkalinimo termin[u]“.
- 31 Taigi iš pačios minėtos formos c punkto formuluotės, visų pirma iš žodžio „skirti“, vartojamo siekiant apibūdinti bausmę, dėl kurios reikia pateikti informacijos, darytina išvada, kad ši bausmė yra ta, kuri, nelygu atvejis, gali būti paskirta arba konkrečiai skirta nuosprendyje, taigi tai reiškia bausmę pagal išduodančiosios valstybės narės teisės redakciją, taikytiną atitinkamoms faktinėms aplinkybėms.

- 32 Be to, kaip savo išvados 58 ir 59 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, informacija, kuri turi būti įtraukta į Pagrindų sprendimo 2002/584 priede pateiktą formą, susijusi su konkrečiomis bylos, kurioje buvo išduotas Europos arešto orderis, aplinkybėmis, kaip konkrečiai matyti iš šios formos e punkto, pagal kurį išduodančioji teisminė institucija privalo nurodyti nusikalstamos veikos padarymo aplinkybes.
- 33 Šiomis aplinkybėmis vykdančioji teisminė institucija, siekdama patikrinti, ar laikomasi Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalyje numatytos bausmės ribos, neturėtų atsižvelgti į išduodančiosios valstybės narės teisės redakciją, kuri skirtųsi nuo tos, kuri taikoma faktinėms aplinkybėms, dėl kurių buvo iškelta byla, kurioje buvo išduotas Europos arešto orderis.
- 34 Antra, tokį Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalies aiškinimą patvirtina šio Pagrindų sprendimo tikslas.
- 35 Iš tiesų, kaip matyti iš minėto Pagrindų sprendimo 5 konstatuojamosios dalies, juo, nustačius naują, paprastesnę ir veiksmingesnę nuteistų ar įtariamų pažeidus baudžiamąjį įstatymą asmenų perdavimo sistemą, siekiama palengvinti ir paspartinti teismų bendradarbiavimą ir taip norima prisidėti prie Sąjungos siekio tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve remiantis tarp valstybių narių turinčiu egzistuoti aukštu tarpusavio pasitikėjimo laipsniu (2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Lanigan*, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 28 punktas; 2016 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Aranyosi ir Căldăraru*, C-404/15 ir C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 76 punktas ir 2017 m. sausio 25 d. Sprendimo *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, 31 punktas).
- 36 Jei išduodančiosios valstybės narės teisė, apie kurią išduodančioji teisminė institucija turi pateikti informaciją pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 priede pateiktą formą ir į kurią vykdančioji teisminė institucija turi atsižvelgti siekdama patikrinti, ar pagal šio Pagrindų sprendimo 2 straipsnio 2 dalį Europos arešto orderis turi būti vykdomas netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo, nebūtų ta, kuri taikytina faktinėms aplinkybėms, dėl kurių buvo iškelta byla, kurioje išduotas šis arešto orderis, vykdančioji teisminė institucija galėtų susidurti su sunkumais nustatant taikytiną redakciją, jei minėta teisė buvo iš dalies pakeista nuo faktinių aplinkybių datos iki datos, iki kurios pastaroji institucija turi nuspręsti dėl Europos arešto orderio vykdymo.
- 37 Todėl, taikydama Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalį, vykdančioji teisminė institucija turi galėti remtis pačiame Europos arešto orderyje esančia informacija apie bausmės trukmę pagal šio Pagrindų sprendimo priede pateiktą formą. Iš tiesų, kadangi pagal minėto Pagrindų sprendimo 17 straipsnio 1 dalį Europos arešto orderis nagrinėjamas ir vykdomas skubos tvarka, išduodančiosios valstybės narės teisės nagrinėjimas, kurį ši institucija turi atlikti taikydama minėto 2 straipsnio 2 dalį, būtina turi būti greitas, todėl atliekamas remiantis pačiame Europos arešto orderyje pateikta informacija. Reikalavimas, kad ši institucija, siekdama įvykdyti šį orderį, patikrintų, ar aptariamoms veikoms taikytina išduodančiosios valstybės narės teisė po šių veikų padarymo nebuvo iš dalies pakeista, prieštarautų Pagrindų sprendimo 2002/584 tikslui, primintam šio sprendimo 35 punkte.
- 38 Be to, kitoks aiškinimas sukeltų neaiškumų, atsižvelgiant į sunkumus, su kuriais gali susidurti vykdančioji teisminė institucija, kad nustatytų įvairias galimai reikšmingas šios teisės redakcijas, todėl prieštarautų teisinio saugumo principui. Be to, jeigu Europos arešto orderio vykdymas priklausytų nuo jo išdavimo momentu taikytinos teisės, būtų pažeisti nuspėjamumo reikalavimai, kylantys iš to paties teisinio saugumo principo.
- 39 Beje, Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalis negali būti aiškinama taip, kad pagal ją išduodančiajai valstybei narei gali būti leidžiama, pakeičiant pagal jos teisės aktus skirtinas bausmes, minėtos nuostatos taikymo sričiai priskirti asmenis, kurie klostantis nusikalstamos veikos faktinėms aplinkybėms galėjo pasinaudoti veikos dvigubo baudžiamumo patikrinimu.

- 40 Be to, kalbant apie Belgijos ir Ispanijos vyriausybių teiginį, kad vykdančiosios teisminės institucijos pareiga taikant Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalį atsižvelgti į išduodančiosios valstybės narės teisės redakciją, galiojusią Europos arešto orderio išdavimo momentu, nagrinėjamu atveju galėtų padėti siekti tikslo palengvinti atitinkamo asmens perdavimą, nes, atsižvelgiant į šią redakciją, veikos dvigubo baudžiamumo patikrinimo sąlyga nebebūtų taikoma, reikia pažymėti, kad šios nuostatos aiškinimas neturėtų priklausyti nuo individualaus atvejo konkrečių faktinių aplinkybių.
- 41 Galiausiai reikia priminti, kad Pagrindų sprendimo 2002/584 reglamentuojamoje srityje tarpusavio pripažinimo principas, kuris, kaip matyti, be kita ko, iš jo 6 konstatuojamosios dalies, yra teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose „kertinis akmuo“, taikomas šio Pagrindų sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią valstybės narės iš principo privalo vykdyti Europos arešto orderį. Iš to matyti, kad vykdančioji teisminė institucija gali atsisakyti vykdyti tokį orderį tik išsamiai nurodytais privalomo nevykdymo atvejais, išdėstytais Pagrindų sprendimo 2002/584 3 straipsnyje, arba neprivalomo nevykdymo atvejais, numatytais šio Pagrindų sprendimo 4 ir 4a straipsniuose. Be to, Europos arešto orderio vykdymas gali būti susietas tik su viena minėto Pagrindų sprendimo 5 straipsnyje nustatytų ribojamųjų sąlygų (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Openbaar Ministerie (Procureur du Roi de Bruxelles)*, C-627/19 PPU, EU:C:2019:1079, 23 ir 24 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 42 Todėl tai, kad dėl nagrinėjamos nusikalstamos veikos asmuo negali būti išduotas be dvigubo baudžiamumo patikrinimo pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalį, nereiškia, kad reikia atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį. Iš tiesų vykdančioji teisminė institucija turi išnagrinėti dvigubo baudžiamumo už šio Pagrindų sprendimo 2 straipsnio 4 dalyje nurodytą veiką kriterijų, atsižvelgdama į šią nusikalstamą veiką.
- 43 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus prejudicinius klausimus reikia atsakyti taip: Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad siekdama patikrinti, ar už nusikalstamą veiką, dėl kurios buvo išduotas Europos arešto orderis, išduodančiojoje valstybėje narėje baudžiama maksimalia bent trejų metų laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kaip nustatyta išduodančiosios valstybės narės teisėje, vykdančioji teisminė institucija turi atsižvelgti į išduodančiosios valstybės narės teisę, galiojusią klostantis faktinėms aplinkybėms, dėl kurių buvo iškelta byla, kurioje buvo išduotas Europos arešto orderis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos 2 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad siekdama patikrinti, ar už nusikalstamą veiką, dėl kurios buvo išduotas Europos arešto orderis, išduodančiojoje valstybėje narėje baudžiama maksimalia bent trejų metų laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kaip nustatyta išduodančiosios valstybės narės teisėje, vykdančioji teisminė institucija turi atsižvelgti į išduodančiosios valstybės narės teisę, galiojusią klostantis faktinėms aplinkybėms, dėl kurių buvo iškelta byla, kurioje buvo išduotas Europos arešto orderis.

Parašai.